

[Frank Jensen]

flyttede bort, synes jeg, det er dybt krænkende for barnets ret, at faderen ikke har ret til samvær. Danmark har jo ratificeret FN's børnekonvention, hvori der står en erklæring om, at man skal tilstræbe, at barnet igennem sin opvækst har ret til at være sammen med begge sine forældre. Her mener jeg, at vi i vores lovgivning har en klar krænkelse af FN's børnekonventions bestemmelser.

Alt i alt mener jeg, der er god grund til, at vi under det kommende udvalgsarbejde får set mere på den redegørelse, som justitsministeren lagde til grund for sin besvarelse her i folketingsalen i dag, og det vil vi selvfølgelig gerne bidrage til for at få rettet eventuelle misforståelser i de statistiske opgørelsesmetoder. Dette her skal ikke være et spørgsmål om talmagi, men der var en tendens til, at tallene kom til at spille en meget stor rolle i justitsministerens redegørelse.

Fra flere sider er der blevet stillet spørgsmål om, hvordan vi vil sikre os, at forældrene deltager i § 27 a-samtalerne. Det er dér, hvor domstolene har afgjort forældremyndighedsspørgsmålet og man efterfølgende skal prøve at få gennemdrøftet en lang række praktiske spørgsmål i forbindelse med barnets fremtid og dets mulighed for at have jævnlig kontakt med begge forældre.

Her har vi det problem, selv om justitsministeren ikke ret gerne ville erkende det, at 60 pct. af de forældre, der får tilkendt forældremyndigheden, efterfølgende nægter at deltage i disse § 27 a-samtaler. Det kan godt være, at de forslag, vi har fremlagt, ikke løser dette problem. Men så må vi bede andre om rådgivning med hensyn til, hvordan vi kan sikre, at der gives vejledning meget hurtigt. Jeg så også gerne, at der, før det hele brød sammen – altså før man gik til domstolen og bad om at få opløst ægteskabet og få placeret forældremyndigheden – var en mulighed for tilbud om rådgivning og vejledning, der kunne medføre, at man ikke satte alt på ét bræt.

Jeg har stor forståelse for det synspunkt, som mange af ordførerne har været inde på, nemlig hvordan man reagerer i forbindelse med opløsning af ægteskabet. I den situation må vi selvfølgelig nære det håb, at voksne mennesker reagerer som voksne mennesker, men det gør de jo ikke i alle tilfælde. Her så vi altså gerne, at alt ikke skulle sættes på ét bræt

både med hensyn til ægteskabets opløsning – det kan være uundgåeligt – og specielt med hensyn til krav fra den ene af forældrene om at have barnet for sig selv og forsøge at forhindre, at den anden af forældrene får kontakt med barnet, for derved krænker man barnets ret til at se den anden af forældrene.

Hr. Tom Behnke var inde på børnebidragsproblematikken. Dertil kan jeg sige, at det er et problem, som ikke falder ind under myndighedsloven, men under børneloven. Det er i øvrigt et spørgsmål, som flere af os i Retsudvalget har været stærkt optaget af her på det seneste, hvor der er kommet henvendelser til Retsudvalget. Og justitsministeren har i et svar til Folketingets Retsudvalg erklæret sig interesse i og villig til at løse problemet i forbindelse med en ændring af børnelovens bestemmelser.

Jeg er helt enig i både hr. Tom Behnkes og fru Ebba Stranges bemærkninger om den sag. Jeg er også enig i de svar, som justitsministeren har sendt over til Retsudvalget, og i, at der meget hurtigt bør tages initiativ til at få ændret børneloven på dette område. Jeg mener, det er ude af trit med de ændringer, et flertal her i Folketinget har lavet i forbindelse med Statens Uddannelsesstøtte, hvor SF, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet jo ved fælles hjælp har fået skabt nogle betydelig bedre vilkår for uddannelsessøgende, der skulle gøre det unødvendigt at dømme den ene af forældrene til at finansiere de udgifter, der er forbundet med den unges uddannelse helt frem til det 24. år, for den anden af forældrene. Det er et problem, jeg tror vi i høj grad kan være enige i bør løses.

Jeg vil gerne sige tak til fru Elisabeth Arnold for de mange positive ord om forslaget. Efter de kommentarer, der er kommet både fra Kristeligt Folkeparti, fra SF og fra Fremskridtspartiet, ser jeg frem til, at det skulle være muligt i Folketingets Retsudvalg måske allerede i indeværende samling at udfærdige nogle erklæringer, eventuelt i form af en beretning til Folketinget, således at Justitsministeriet kan arbejde videre med spørgsmålet sommeren over med henblik på eventuel udarbejdelse af forslag til den kommende folketingsamling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning